

Jana Veselá.

Posuzovaná práce řeší zajímavou tematiku-vedení dětí k morálním hodnotám v rodinách věřících rodičů a rodičů bez vyznání. Autorka vychází ze své osobní zkušenosti učitelky jak v křesťanské mateřské škole tak škole, která takto orientovaná nebyla. Ač je sama věřící, podařilo se jí udržet objektivní náhled.

V teoretické části rozebírá pojmy morálka, dítě, rodina, popisuje formující činitele morálního vývoje předškolního dítěte. Opírá se o pestrý výběr odpovídající literatury. Tato část práce místy trochu se odchyluje od sledované problematiky-na př. kapitola o historickém vývoji rodiny, která je navíc místy nepřesná. Autorka může objasnit tvrzení ze str. 37 "patriarchální vícegenerační rodina přetrvala v našich zemích (od 18. století) až do roku 1949." Jaký typ rodiny byl u nás před 18. stoletím podle autorky? Na str. 38 "Husitství započalo rozkol katolické církve" -je tomu skutečně tak?

Vysvětlení vyžaduje také Ellen Keyová (str. 40)-jaké byla národnosti, čím ovlivnila pohled na dítě na poč. 20. století? Informacím a grafům o dnešní rodině místy schází začlenění do zkoumané problematiky-jak se vztahují k morálnímu vývoji předš. dítěte.

Empirická část je přehledná, použité metody umožňují získat odpovědi ke stanoveným hypotézám. Zde by autorka mohla vysvětlit pojem "globalizace", zda jí uváděné společenské změny jsou důsledkem globalizace.

Výsledky šetření jsou zpracovány do přehledných grafů a tabulek, doplněny autorčiným komentářem. Stejně tak závěry šetření.

Kvalitu práce snižuje jazyková stránka, zvláště v teoretické části. Především někdy rané dětství, jindy ranné (str. 22, 12), ranný středověk na str. 37 či "sepjetí" na str. 37, na str. 59 "kontaktní osoby konfrontovali".

Místy trpí i práce s odbornou literaturou: str. 25-nepřesná citace, kdy nevíme, kde vlastně začíná, str. 26-podle Příbody (z čeho ale čerpán), na str. 13 schází autor publikace, stejně na str. 15.

Celkově lze práci hodnotit jako zajímavě zpracovanou. Proto
přes uvedené připomínky ji doporučuji k obhajobě.

Práci hodnotím jako velmi dobrou.

12. května 2006 .

Jana Havlová

